Σχόλιο σχετικά με το δημοσίευμα της Εφημερίδας των Συντακτών Εκεί ψηλά στον Υμηττό

Μ.Κ.

Στην Εφημερίδα των Συντακτών δημοσιεύθηκε άρθρο σχετικά με την πρόσφατη απόφαση του ΣτΕ που ακύρωσε το τελευταίο Προεδρικό Διάταγμα για τον Υμηττό. Από την αρχή το άρθρο που παρουσιάζει την είδηση παίρνει θέση με τη διατύπωση *«…μετά την αναμενόμενη και δίκαιη απόφαση της Ολομέλειας του ΣτΕ με την οποία ακυρώθηκε το διάταγμα προστασίας του 2011 που αφορά τον πιο σημαντικό ορεινό όγκο της Αττικής»*

Αλήθεια, *"Ήταν αναμενόμενη και δίκαιη η απόφαση της Ολομέλειας του ΣτΕ" ;;;*

-Γιατί δεν λέει το άρθρο ότι η έλλειψη Στρατηγικής Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων στο Π.Δ. ήταν απλά η αφορμή για τις προσφυγές κατά του Π.Δ. και την κατάργηση και τυπικά της όποιας νομοθετικής προστασίας από τις αυθαιρεσίες;

-Γιατί δεν αναφέρει ότι η πλειοψηφία των προσφυγών (από δήμους και ιδιώτες) αφορά τους δεκάδες αυθαίρετους οικισμούς και τις χιλιάδες πολυτελείς κι αυθαίρετες κατοικίες;

Αντίθετα, στο άρθρο απλά αναφέρεται ότι *"..για διαφορετικούς λόγους υπέβαλαν προσφυγές, για τις οποίες δικαιώθηκαν με τις ισάριθμες αποφάσεις της Ολομέλειας του ΣτΕ.."*

Η μισή αλήθεια ή η άχρωμη και άοσμη δήθεν αντικειμενική τοποθέτηση, δεν είναι αλήθεια.

-Και πού είδε η αρθρογράφος ότι *"Στο «και πέντε», το υπουργείο Περιβάλλοντος τρέχει να θωρακίσει τον Υμηττό";*

Αντίθετα το μόνο που είδαμε φέτος είναι αμέτρητες τροπολογίες , εγκύκλιοι, ακόμα και αποφάσεις ΣτΕ (όπως στο Ελληνικό), που ανοίγουν διάπλατα παράθυρα για αποχαρακτηρισμούς δασικών εκτάσεων και νομιμοποίηση αυθαίρετων καταλήψεων δημόσιας

γης. Όπως οι διατάξεις για την εξαίρεση από τους δασικούς χάρτες των λεγόμενων “οικιστικών πυκνώσεων” , που τώρα χωρίς το Π.Δ. του Υμηττού σε ισχύ , αυτές όλες οι περιοχές στο επόμενο ΠΔ πολύ εύκολα δεν θα ενταχθούν στις δασικές ζώνες προστασίας του Υμηττού όπου μέχρι σήμερα ανήκαν.

Άρα, γίνεται πασιφανές ότι : **Το υπουργείο Περιβάλλοντος τρέχει να αποχαρακτηρίσει τον Υμηττό, εφοδιασμένο με όλους τους τελευταίους νόμους και άλλες διατάξεις που έχουν ψηφιστεί, και το άρθρο σπεύδει να το δικαιολογήσει.**